

tryggende Maade af Folk uden Embedseksamen el. lign., men med en solid Kontoruddannelse og Kendskab til det paagældende Arbejde, er udgaaet fra de ministerielle Kontorer selv og da navnlig fra de nuværende Assisterter. Sagen har saaledes været Genstand for Drøftelse i det af Centralforeningen af Ministeriernes Embedsmænd og Assisterter udgivne »Ministeriernes Maanedssblad«¹⁾. Der er imidlertid allerede i nogen Grad indenfor adskillige ministerielle Kontorer paabegyndt en Omlægning af Arbejdet i den her antydede Retning, idet man navnlig til Anvendelse ved Førelsen af Journaler, Brevregistre og andre Hjælpebøger for Kontorerne har ansat Personer, som ikke har Embedseksamen eller anden kvalificeret Uddannelse, ligesom Arbejdet med Kopiering og Afsendelse af Posten o. l., der i tidligere Tid ogsaa besørgetes af de yngste juridiske Assisterter, allerede i en Aarrække har været overdraget andre Personer.

Udvalget var imidlertid til at begynde med ikke ganske klar over, i hvilket Omfang denne Udvikling allerede havde fundet Sted, eller hvor langt den skønnes at kunne fortsættes, og man har derfor til samtlige Kontorer under Centraladministrationen udsendt Spørgeskrivelser med Anmodning om efter Samraad med Personalet at meddele de fornødne Oplysninger. De modtagne Besvarelser viser, at der allerede nu i et betydeligt, men iøvrigt fra Kontor til Kontor stærkt vekslende Omfang er ansat Personer uden Embedseksamen til Deltagelse i det Arbejde, som tidligere har været udført af Assisterter med juridisk Uddannelse. Det fremgaar endvidere af Svarene, at der ved Ledighed i Assistentpladserne vil kunne nedlægges ca. 35 af disse og i Stedet oprettes et tilsvarende Antal Kontorassistentpladser, hvorhos det i en Række af Besvarelserne er fremhævet, at der, naar Arbejdets Vækst nødvendiggør Udvidelser af Personalet, vil kunne ansættes Kontorassisterter i Stedet for Assisterter. Fra enkelte Kontorers Side er der udtrykt Betænkeligheder ved Indførelse af en særlig Klasse Kontorassisterter; men Udvalget maa som sit Indtryk af Besvarelserne fastholde, at en videre Udvikling af den paabegyndte Omlægning af Arbejdet i Ministerierne fra Assisterter til Kontorassisterter er baade ønskelig og gennemførlig.

Det er ikke Udvalgets Opgave at stille Forslag om, hvorledes Kontorassisterter bør placeres i en eventuel Lønningslov; men Udvalget skal til nærmere Begrundelse af de i det ovenfor stillede Forslags § 2 givne Bestemmelser om Kontorassisterter anføre følgende:

Arbejdet i de ministerielle Kontorer fører med sig, at der af Hensyn til Tilvejebringelsen af et gennem en lang Aarrække brugbart System for Sagernes Registrering maa lægges stor Vægt paa en omhyggelig Journalisering af Sagerne og de i disse foretagne Ekspeditioner. Dette Arbejde kræver baade Omhu og Indsigt ved Bedømmelsen af, hvorledes Sagen bør journaliseres, og der maa have Blik for, hvad der er det væsentlige i en udgaaende Ekspedition, for at den kan indføres paa fyldestgørende Maade i Journal og Brevregister; men dette Arbejde er, naar den fornødne Øvelse er opnaaet, dog af en saa ensformig og manuel Art, at det ikke bør henlægges til en juridisk uddannet Assistent, navnlig naar han derved udelukkes fra den egentlige Behandling af Sagerne, ved hvilken hans særlige Uddannelse netop skal komme ham og derigennem ogsaa Kontoret til Nytte. Vel kan det have sin Betydning for en ung juridisk Kandidat gennem Journalisering af samtlige indkommende Sager at vinde Kendskab til, hvilke Arter af Sager der hører under det Kontor, i hvilket han er ansat; men det maa fra Kontorets Side anses for mindre heldigt at have ofte skiftende Journalførere, der maaske tilmed som nyansatte ikke er fortrolige med Kontorets Arbejdsmetoder; og at lade en juridisk Kandidat udføre Journalføring gennem adskillige Aar, indtil Avancement kan medføre Omlægning af Arbejdet, vil være lidet heldigt for den paagældendes Uddannelse til en brugbar Arbejdskraft for

¹⁾ F. Eks. i 2. Aargang (1918), S. 103 ff, S. 135 ff; 3. Aargang (1919), S. 67 ff og S. 177 ff.